

شاگردان مدارس یونان

پشته هیزم

تاریخ زندگانی پروتاگوراس Protagoras کمال انتظام و تفکر را نشان میدهد .

در زمان طفولیت پدرش از عهده معاش او برنمیامد و ناگه بر او بود که نان خود را بدست رنج خود حاصل کند ناچار بحمالی اشتغال داشت روزی در شهر (اب در) در ساحل (تراس) که مولد او بود پشته هیزی از چنسل بریده بر دوش میگذاشت اتفاقاً فیلسوف دانای دقت دیموکریس (دیمقراطیس) که دانش او در یونان اشتهاری تام داشت از آن راه عبور میگردد چشمش بر پشته او افتاده دید که آن طفل با کمال دقت و انتظام آنها را بریده و بر یکدیگر بسته است هوش و مهارتی که در بستن آن هیزم مشاهده نموده توجه او را جلب کرده بطرف طفل رفت و از او سؤال کرد که این هیزم را از چنسل که بریده و این پشته ها را که بسته است ؟

طفل جواب داد « خود من » حکیم گفت « اگر راست میگوئی در حضور من آنرا باز کرده و دوباره بهمان طریق ببند » طفل با کمال ادب پذیرفته و پشته را از دوش بر زمین نهاد و باز کرد و دوباره با همان دقت و ظرافت بیکدیگر بست حکیم را استعداد و قریحه آن طفل بمعجب آورده و بمهربانی باو گفت ؟ « فرزند من ! تو دارای هوش و قریحه خداداد هستی که هر کاری بر عهده تو باشد میل داری بخوبی انجام دهی ! بیا از حمالی بگذر من کارهایی بزرگتر و شریفتر بتو تعلیم خواهم داد ! »

سخنان دیموکریت در ضمیر روشن پروتوگوراس تأثیر نمود جمالی را
رها کرده بشاگردی او رفت (دیموکریت) نیز او را مانده فرزند کرامی
داشته تربیت او پرداخت و بچه جمال از برکت استعداد خداداد و توجه
معلم دانشمند یکی از حکماء معروف روی زمین شد. ع-ح

کلمات معامین بزرگ

تربیت قدیمترین احتیاجات جامعه های بشری است. و یگانه
بنیانی است برای اجراء قانون سعادت و رفاه افراد. مارسل
لزومی برای ایضاح اهمیت تربیت نیست. همیشه گفته شده
که نوع بشر را عادات اداره میکنند. و تربیت جز بخشیدن عادات
بناستها مطابق احتیاجات وقت بیش نیست. میرابو
پدر و مادریکه در تأثیر شفقت و مهربانی قادر بمجازات اولاد خود
از روی حق نیستند بیشتر اوقات دچار قدر ناشناسی و بد اخلاقی اولاد
خود شده و بجزای خود میرسند. ژیرار
اشخاص عادی چنین میگویند: «جزا و مکافات این دو
واسطه های اساسی برای اداره انسان در هر سن و هر وقت میباشد». ولی
من میگویم: محبت و احترام صحیحترین و امین ترین مؤثرات
تربیتی است. ترس ذهن را کور میکند و موجب نفاق و دورویی
میشود. همیشه امید داشتن بمکافات موجب تولید عادت زشت حس
منفعت پرستی است. این طرز تربیت بتدریج انسان را به تنبلی سوق
مینماید و در نتیجه بنافرمانی منجر میگردد.